

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції
20 березня 2020 р.*

Харків – 2020

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

І.Ф. Прокопенко – академік НАПН України, доктор педагогічних наук, ректор (голова);

Ю.Д. Бойчук – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХНПУ імені Г.С. Сковороди (заступник голови);

Хошіно Юічі – Другий секретар Посольства Японії в Україні (заступник голови).

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. – Х. : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. – 258 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
Протокол № 4 від 15.06.2020р.

До збірника увійшли тези доповідей, присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики викладання сходознавчих дисциплін, перекладу, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

©Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
© Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Dönemindeki Gelişme Evreleri).....	108
Фідан Сулейман. Огляд традиційної музики в культурній політиці Туреччини після 2000 року (View of Traditional Music in Cultural Policy of Turkey After the Year 2000).....	110
Мамедова Айтadž. Програма академічної мобільності «Мевляна» в Україні (Mevlana Değişim Programının Ukrayna'da Uygulanması).....	112
Метін Айше Сімай. Відображення методів медичного лікування у мистецтві мініатюри (Minyatür Sanatına Tıbbi Tedavi Yöntemlerinin Yansıması).....	114
Назарова А.В. Використання пісенного матеріалу на уроках турецької мови...	115
Петрова Озель Л.П. Комунікативний аспект турецького етноетикету.....	117
Севім Саліх. Питання граматичних термінів у викладанні турецької мови (Türk Dili Öğretiminde Gramer Terimleri Sorunu).....	120
Сойлемез Мехмет. Міграція музичної пам'яті: ромеї Агирнаса (м. Кайсері) (Migration of Musical Memory, Example of Kayseri Ağırnas Greeks).....	121
Усатенко Я.М. Поетичний образ Кюль-тегіна в перших писемних пам'ятках давніх тюрків.....	124
Зубашенко А.О. Роль мотивації і способи її посилення при навчанні турецької мови.....	126

КУЛЬТУРА ТА ФІЛОСОФІЯ КРАЇН СХОДУ

Ding Shaojie. Cultural component of «One Belt, One Road» economic projects...	128
Веремєєва К.В. Китайський новий рік: від минулого до сьогодення.....	129
Болховецька В.Ю. Китайський традиційний костюм ханьфу.....	131
Бурлачко Я.П. Роль традиційних фестивалів в Китаї. Їх легенди та святкування.....	132
Заліська М.В. Вплив конфуціанства на розвиток культури Китаю.....	134
Козакова М.В. Влияние буддизма на культуру Китая.....	135
Кім О.В. Релігії Китаю. Історія та сучасний стан.....	137
Колоколова А.О. Китайская опера и ее разновидности.....	139
Корнєв А.Ю. Східні мотиви у харківській кондитерській етикетці початку ХХ століття.....	141
Людкевич В.Б. Китайська міфологія.....	143
Лю Сінся. Новые идеи для продвижения китайской культуры.....	144
Мишньова К.Ю. Ворожіння як невід'ємна частина китайської культури.....	147
Рибалко С. Б. Візерунки кімоно: типологія та семантика.....	148
Ріпчанська К.Р. Особливості китайської системи мір.....	151
Русских Е.В. Тайцзицюань в КНР.....	152
Саліх Саліх Абд. Етнонаціональні цінності та культура арабів.....	154
Сторчак П.В. Особливості оформлення японських привітальних листівок.....	156
Tang Yongbo. A Study on the Overseas Communication Path of Confucius's Thoughts.....	158

МИСТЕЦТВО КРАЇН СХОДУ

Баштинська М.Р., Ващенко В.В. Японское искусство оригами: историко-философский аспект.....	159
Клиновська Т.В. Розвиток кінематографу КНР.....	161
Поміляйко В.О. Особливості китайської чайної церемонії.....	161
Романченко А.С. Основні стилі та особливості китайського живопису Гохуа.....	163
Се Юйдін. Автопортрет у творчості Пань Юйлян.....	164
Смілянська О.О. Історія становлення класичного балету в Китаї.....	166
Тан Цяньжуй. Прояви шинуазрі у європейському мистецтві XVIII – XIX	

комплексного розвитку туристической индустрии Китая // Туристический журнал - 2011. - №4, с 8-9.

2. 孙占鳌.文化旅游产业融合发展的思考.[J].发展论坛.2012 (5) : 259. = Сунь Чжаньбао. Мнение о комплексном развитии индустрии культурного туризма // Форум развития – 2012 - №5, с 259.

3. 张海燕, 王忠云.旅游产业与文化产业融合发展研究[J].资源开发与市场, 2010(4): 322-326 = Чжан Хайянь, Ван Чжунюнь. Исследования по интеграции и развитию индустрии туризма и индустрии культуры // Развитие ресурсов и рынок – 2010 - №4, с 322-326.

ВОРОЖІННЯ ЯК НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА КИТАЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Мишиньова Карина Юрійвна, студентка 2 курсу

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: викладач кафедри східних мов Ю.В. Андреева

Китайські методи ворожіння набули широкої популярності у світі, тому все більш досліджень проводять саме на цю тему і, особливо у Китаї, все більш науковців заглиблюються у цю тему, щоб відслідкувати, коли китайці почали ворожити, чим це було зумовлено, як розвивалося це явище та його безпосередній вплив на сучасність.

На початку зародження китайської цивілізації, на відміну від інших країн Далекого Сходу, де найвищою сакральною цінністю була релігія та створювалися пантеони різноманітних богів, у часи епохи Шан-Інь, вищими силами вважались померлі пращури Шан-ді. Саме у той період часу китайці розпочали робити жертвопринесення, які супроводжувалися ритуалами ворожіння. Проводилися вони для того, щоб доповісти покійних про земні справи та попрохати їх поради.

На відміну від інших країн, де ворожіння проводилися шаманами, у стародавньому Китаї цим займалися високопоставлені чиновники та імператори. Як можна помітити, передбачення мали державне значення і не дивлячись на те, що с приходом інших династій джерелом сили стало Небо, а пізніше поширилися релігії, ворожіння продовжували бути невід'ємною частиною державного життя, хоча функції дещо відрізнялися від початкових [1].

Під час правління династій, починаючи с Чжоу і до закінчення Хань, передбачення отримали найбільш інтенсивний розвиток та саме тоді зародилися основні галузі ворожіння у китайській культурі: п'ять елементів, астрологія та вплив космічних тіл, фен-шуй, нумерологія, фізіогноміка і т. д.

Варто зазначити, що провісники більшою мірою були не скільки пророками, а виступали у ролі психологів та радників. Вони володіли навичками читання по обличчю, тілу та манері спілкування, розуміли психологію людей і саме це допомогло їм швидко встановлювати зв'язок з іншими. Також, деякою мірою, вони були вченими та досконало володіли математикою та астрономією – це були обов'язкові навички при складанні різноманітних розрахунків у астрології, нумерології, а також під час складання календарів [2].

Особливе місце приділялося “Книзі змін”, яку можна порівняти за важливістю із Біблією на Заході. Завдяки особливим розміщенням рисок китайці отримували знаки, яку допомагали вирішувати будь-які питання та досягти істину. Дану книгу широко застосовували у всіх галузях: починаючи від філософії та мистецтва до медицини та математики. Однак, саме ворожіння було однією із найважливіших її функцій та саме завдяки цьому під час масового спалювання книг та розправою над послідовниками Конфуція у 221 році до н. е., імператор Цінь Шихуан-ді заборонив торкатися цієї книги,

бо вона була невід'ємною частиною правління країною та мала велике значення у вирішенні державних питань.

Сам процес ворожіння на книзі проводився наступним чином: спочатку людина ставила запитання, яке насправді її хвилювало та мало велике життєве значення. Далі підкидали декілька разів три монети (у початковому варіанті використовувались стебла деревія), і з отриманих рисок складались гексаграми, або як їх ще називають «шістдесят чотири знаки». Потім потрібно було знайти відповідну гексаграму у книзі та зачитати примітки до неї. Це і було відповіддю [3].

Після революції 1911 року, передбачення були заборонені на материковому Китаї у тій формі, у якій вони були відомі декілька тисячоліть тому, їх було визнано безпідставними. Однак традиційні способи ворожіння все ще можна зустріти у Гонг-Конгу та Тайвані, де досі існують тематичні прилавки на ринках, вулицях та біля храмів. Наприклад, на вулиці передбачень біля храму Сінтянь (行天宮) у Тайвані, або ж біля храму Хуан Дасиань (黃大仙) у Гонг-Конзі. Місцеві мешканці часто користуються послугами професіоналів потрапивши до тяжких життєвих обставин, щоб отримати відповіді на нагальне питання, а особливо після народження дитини, щоб дізнатися її майбутній характер і підібрати найвдаліше ім'я, яке б відповідало сподіванням батьків [4].

Підсумовуючи, можна сказати, що ворожіння суттєво вплинуло на формування нації, виконуючи функції філософії, науки, психології та безпосередньо впливаючи на розвиток Китаю як держави. На відміну від сучасних поглядів на ворожіння, стародавні китайці ставились до цього процесу відповідально та шанували його, наділяючи більш практичним аніж містичним значенням. У процесі розвитку цивілізації, способи отримання передбачень удосконалювались та створювались різноманітні методи розрахунків, які вплинули на формування більш точних наук. І хоч зараз ворожіння не є обов'язковою складовою життя китайців, а ті функції, які воно виконувало у минулому, розвинулися у окремі галузі, однак старі традиції все ще можна спостерігати у культурі та менталітеті сучасного Китаю.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Васильев Л.С. История религий Востока. Москва, 1987.
2. Титаренко М.Л. Духовная культура Китая: энциклопедия в 5 темах. Москва, 2006
3. Бондаровский П. Будущее в три счета. Гадание по Книге перемен. СПб, 2016.
4. R. J. Smith. Divination in Traditional Chinese society. Оттава, 1991.

ВІЗЕРУНКИ КІМОНО: ТИПОЛОГІЯ ТА СЕМАНТИКА

*Рибалко Світлана Борисівна, доктор мистецтвознавства, професор
Харківська державна академія дизайну і мистецтв*

Актуальність теми. Наукова література, присвячена японському костюму, надзвичайно розмаїта. Численні праці, присвячені історії розвитку вбрання, текстильним технікам, колекціям, правилам і засобам вдягання становлять вагомий пласт наукових розробок східного та західного мистецтвознавства. Водночас питання семантики японського костюму висвітлені лише частково. Окремі спостереження подає у своїй праці Ліза Делбі [1]. Вона підкреслює відповідність візерунків порі року та семантику засобів вдягання кімоно відповідно віку, сімейному стану, певній спільноті. Подекуди інтерпретації значення окремих мотивів у декорі кімоно знаходимо у коментарях до виставкових об'єктів. За приклад правлять тексти до каталогів Анни Джексон [2] та

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції

Відповідальний за випуск: (Руда Н.В.)

Комп'ютерна верстка: Петрищева О.В.

Коректор: Коробкіна І.М.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності несуть автори

Підписано до друку Формат Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Ум. друк. арк.
Обл.-вид. арк. Зам № Тираж прим. Ціна договірна.